ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള പത്ത് തെളിവുകൾ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ
മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് (റ)

Ten Proofs for the Existence of God

(Malayalam)

By

Hadrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad (Ra)

Khalifathul Maseeh II

ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള പത്ത് തെളിവുകൾ

പ്രസാധനം :
ഇസ്ലാം ഇന്റർനാഷണൽ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കേരള

ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള
പത്ത് തെളിവുകൾ

ഹദ്റത്ത് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ
മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് (റ)

വിവർത്തനം
എച്ച്.ശംസുദ്ദീൻ കാവശ്ശേരി

പ്രസാധനം :
നസാറത്ത് നശ്റോ ഇശാഅത്ത്, ഖാദിയാൻ

daivasthikyathinulla pathth thelivukal (malayalam)

Ten Proofs for the Existence of God

(hasti bari tala ke das dalayil (original) Urdu)

by

Hadrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad (Ra)
Khalifathul Maseeh II

Malayalam Translation :
H.Shamsuddin Kavassery

Copies : 1000/2019 September

Printed at :
Fazl-E-Umar Printing Press
Qadian,143516,Punjab, India

Published by :
Nazarat Nashr-O-Isha'ath
Qadian,143516,Punjab, India

പ്രസ്താവന

ദൈവമുണ്ടെങ്കിൽ കാണിച്ചു തരിക, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാം എന്ന ദൈവനിഷേധികളുടെ ആവശ്യത്തെ പരിഗണിച്ചു കൊണ്ട് അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തിന്റെ രണ്ടാം ഖലീഫ ഹദ്റത്ത് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് (റ) 1913 മാർച്ച് മാസത്തിൽ എഴുതിയ ലേഖനമാണ് അനുവാചകരുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന ഈ ലഘുലേഖ.

ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം അതിസൂക്ഷ്മമായതിനാൽ അവനെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് അറിയാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അവനെ തിരിച്ചറിയാൻ ഇത്തരം നിബന്ധനകൾക്ക് സ്ഥാനമില്ല. ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ മറ്റ് വഴികളും തെളിവുകളും ഉണ്ട്. ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ ഉതകുന്ന അത്തരം 10 തെളിവുകളാണ് ഇതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വർത്തമാന കാല ആവശ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ച് കൊണ്ട് അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ഖലീഫ ഹദ്റത്ത് മിർസാ മസ്റൂർ അഹ്മദ് സാഹിബ് (അയ്യദഹുല്ലാഹ്) ന്റെ അനുമതിയോടെ അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്തിന്റെ കോഴിക്കോട്, കൂടാളി ശാഖകളുടെ ശതവാർഷിക ജൂബിലിയുടെ ഭാഗമായി ഇതിന്റെ മലയാള വിവർത്തനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്.

അല്ലാഹു ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം സുമനസ്സുകൾക്ക് സന്മാർഗ ദായകമാക്കുമാറാകട്ടെ. ആമീൻ.

ഹാഫിസ് മഖ്ദൂം ശരീഫ്
(പ്രസിദ്ധീകരണ വിഭാഗം കാര്യദർശി
അഹ്മദിയ്യാ മുസ്‌ലിം ജമാഅത്ത് ഇന്ത്യ)

ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള
പത്ത് തെളിവുകൾ

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ വിശ്വാസാദർശങ്ങൾക്കു മേൽ ഭൗതിക ലോകം ഉന്നയിക്കുന്ന ആക്ഷേപങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രബലമായത് ദൈവ നിഷേധമാണ്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ദൈവത്തിന് പങ്കുകാരെ സങ്കൽപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിലും ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ദൈവാസ്തികൃത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവരാണ്. നാസ്തികന്മാർ പൂർണമായും നിഷേധികളാകുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കാണുന്നതിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്ന് ആധുനിക ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നാസ്തികന്മാർ ഉന്നയിക്കുന്ന ചോദ്യം, വല്ല ദൈവവുമുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരിക, കാണാത്തതിനെ ഞങ്ങൾ എന്തിന് അംഗീകരിക്കണം? എന്നാണ്. ആധുനിക തരംഗംഭൂരിഭാഗം യുവാക്കളുടേയും ഹൃദയത്തിൽ ആ പരിശുദ്ധ അസ്തിത്വത്തിന്റെ രൂപം തന്നെ മായ്ച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോളേജുകളിലെ നൂറുക്കണക്കിന് വിദ്യാർഥികളും വക്കീലന്മാരും മറ്റും ദൈവാസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ എണ്ണം ദിനം പ്രതി വർദ്ധിക്കുകയാണ്. ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ സമൂഹത്തേയും നാടിനേയും ഭയന്നുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും വാസ്തവത്തിൽ ഹൃദയത്തിൽ അവ ർക്ക് ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അൽപം പോലും വിശ്വാസമില്ല. അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതേക്കുറിച്ച് ഒരു ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു പക്ഷെ ഏതെങ്കിലും ശുദ്ധമനസ്കന് ഇത് ഉപകാരപ്പെട്ടേക്കാം.

നാസ്തികന്മാർ ഉന്നയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ പ്രശ്നം ദൈവമുണ്ടെങ്കിൽ കാണിച്ചു തരിക ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാം എന്നാണ്.

എനിക്ക് പല പ്രാവശ്യം ഈ ചോദ്യം കേൾക്കാൻ ഇട വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ എപ്പോഴും ഇത് കേൾക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് ആശ്ചര്യമാണ് തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യൻ പലവസ്തുക്കളെയും പല ഇന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ചിലതിനെ കണ്ടുകൊണ്ടും, ചിലതിനെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടും, ചിലതിനെ മണത്തുകൊണ്ടും, ചിലതിനെ കേട്ടുകൊണ്ടും, ചിലതിനെ രുചിച്ചുകൊണ്ടും അറിയുന്നു. നിറത്തെ കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ടാണ്. മണത്തുകൊണ്ടോ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടോ അല്ല. ആരെങ്കിലും നിറത്തെ പറ്റി ഞാൻ അതിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ അംഗീകരിക്കൂ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാൾ ബുദ്ധിശൂന്യൻ അല്ലേ? അതുപോലെ ശബ്ദം കേട്ടാലാണ് മനസ്സിലാകുക. ആരെങ്കിലും ഇന്ന ആളുടെ ശബ്ദം കാണിച്ചു തന്നെങ്കിലേ അയാൾ സംസാരിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് തനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാൾ വിഡ്ഢിയല്ലേ? അതുപോലെ സുഗന്ധം മണത്തിട്ടാണ് അറിയുക. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പനിനീർ പൂവിന്റെ സുഗന്ധം രുചിച്ചെങ്കിലേ അംഗീകരിക്കൂ എന്ന് പറഞ്ഞാൽ അയാളെ ആരെങ്കുലും ബുദ്ധിമാൻ എന്ന് പറയുമോ? അതുപോലെ രുചിച്ചറിയേണ്ട പുളി, മധുരം,കയ്പ്,ഉപ്പ് തുടങ്ങിയവ മണത്തറിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ ഒരിക്കലും അതിന് സാധിക്കുകയില്ല. കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുന്നതിനെ മാത്രമേ വിശ്വസിക്കാവൂ എന്നും അല്ലാത്തതിനെ അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും പറയുന്നത് ശരിയല്ല. കാരണം അങ്ങനെയായാൽ പനിനീർ പൂവിന്റെ സുഗന്ധവും നാരങ്ങയുടെ പുളിപ്പും തേനിന്റെ മാധുര്യവും ചെന്നിനായകത്തിന്റെ കയ്പും ലോഹത്തിന്റെ കാഠിന്യവും ശബ്ദത്തിന്റെ മേന്മയും എല്ലാം നിഷേധിക്കേണ്ടതായി വരും. കാരണം ഇതൊന്നും കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മറിച്ച് മണത്തോ രുചിച്ചോ സ്പർശിച്ചോ ശ്രവിച്ചോ ആണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ദൈവത്തെ കാണിച്ചു തന്നാൽ വിശ്വസിക്കാമെന്ന് പറയുന്നത് എത്രമാത്രം അബദ്ധ

മാണ്. ഈ ആക്ഷേപകർ, പനിനീർ പൂവിന്റെ സുഗന്ധവും തേനിന്റെ മാധുര്യവും കണ്ടിട്ടാണോ അംഗീകരിക്കുന്നത്? എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ കുറിച്ച്, അത് കാണിച്ച് തന്നാൽ വിശ്വസിക്കാമെന്ന് നിബന്ധന വെക്കുന്നതിന് എന്ത് ന്യായമാണുള്ളത്?

കൂടാതെ മനുഷ്യൻ തന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ ഉള്ള പല വസ്തുക്കളേയും കാണാതെ തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നു. എല്ലാ മനുഷ്യനും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള ഹൃദയം, മസ്തിഷ്കം, കുടലുകൾ, ആമാശയം, പ്ലീഹ തുടങ്ങിയവ കണ്ടിട്ടാണോ അംഗീകരിക്കുന്നത്? ഈ വസ്തുക്കളെ കാണിക്കാനായി പുറത്തെടുത്താൽ മനുഷ്യൻ തൽക്ഷണം മരണപ്പെടുന്നതാണ്. കാണാനുള്ള അവസരം തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും കണ്ടിട്ടല്ല അംഗീകരിക്കുന്നത് എന്നതിനാണ് ഞാൻ ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾ തന്നത്. മറിച്ച് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേനയാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇനി ഈ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേനയും നേരിട്ട് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത സംഗതികളെ കുറിച്ച് പറയാം. അവയെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള മാർഗം തന്നെ ഒന്ന് വേറെയാണ്.ഉദാ: വിവേകം, ഓർമ, ബുദ്ധി തുടങ്ങിയവയെ ലോകത്ത് ആരുംതന്നെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ ആരെങ്കിലും വിവേകത്തെ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ രുചിക്കുകയോ മണക്കുകയോ സ്പർശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? പിന്നെങ്ങനെയാണ് വിവേകം എന്നൊരു സംഗതിയുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയത്? അല്ലെങ്കിൽ ഓർമ എന്നൊരു സംഗതിയുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നത്. ഇനി ബലം അഥവാ ശക്തിയെ എടു ക്കുക. എല്ലാ മനുഷ്യനിലും അൽപമൊക്കെ ശക്തിയുണ്ട്. ദുർബലനാണെങ്കിലും ബലവാനാണെങ്കിലും അൽപമൊക്കെ ശക്തി തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷെ ആരെങ്കിലും ഇന്നേവരെ ശക്തിയെ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ രുചിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? പിന്നെങ്ങനെയാണ് ശക്തി എന്നൊരു സംഗതി ഉണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയത്?ഈ കാര്യങ്ങൾ നമ്മൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മുഖേനയല്ല മനസ്സിലാക്കിയത് എന്ന് ഏത് പരമ പാമരനും

അറിയാം. മറിച്ച് അവയുടെ പ്രഭാവങ്ങളിലൂടെയാണ് അവയെ നമ്മൾ അറിയുന്നത്. ഉദാഹരണമായി, ഒരാൾ വിവിധ പ്രശ്ന ങ്ങളിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ കുറച്ച് സമയം ചിന്തിക്കുകയും എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപായം കണ്ടെത്തി ആ പ്രയാസം ദൂരീകരി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രശ്നങ്ങളെ നിർദ്ധാരണം ചെയ്യുന്നത് കാണുമ്പോൾ അയാൾക്കുള്ളിൽ ഇത്തരം സന്ദർ ഭങ്ങളിൽ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന എന്തോ ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആ കാര്യത്തിനെ നമ്മൾ വിവേകം എന്ന് പറയുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ വിവേകത്തെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങ ളിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും അല്ല നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കിയത്. മറിച്ച് അതി ന്റെ പ്രഭാവം കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അതിനെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞത്. അതുപോലെ മനുഷ്യൻ വലിയ വലിയ ഭാരം ഉയർത്തുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തന്നെക്കാളും ബലഹീനമായ വസ്തുക്കളെ നിയ ന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ധാതു അയാൾക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടെന്ന് നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കി. അതിന് നാം ബലം അഥവാ ശക്തി എന്ന് പേര് നൽകി.

ഇങ്ങനെ അതിസൂക്ഷ്മമായ വസ്തുക്കളെ എടുക്കുകയാണെ ങ്കിൽ അവയുടെ അസ്തിത്വം മനുഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണാം.എപ്പോഴും അവയുടെ അസ്തി സ്ത്വം അവയുടെ പ്രഭാവം കൊണ്ടാണ് അറിയാൻ കഴിയുക. അല്ലാതെ അവയെ കണ്ടുകൊണ്ടോ മണത്തോ രുചിച്ചോ സ്പർ ശിച്ചോ മനസ്സിലാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

ആയതിനാൽ എറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തി ത്വം മനസ്സിലാക്കാൻ, കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുകയാണെങ്കിൽ മാത്ര മേ അംഗീകരിക്കൂ എന്ന് നിബന്ധന വയ്ക്കുന്നത് എങ്ങനെ ശരിയാകും? ആരെങ്കിലും വിദ്യുച്ഛക്തിയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എന്നിരിക്കെ വൈദ്യുതിയുടെ സഹായത്താൽ ഇലക്ട്രിക് വയറു കൾ മുഖേന വാർത്തകൾ എത്തുന്നതും മിഷ്യനുകൾ ചലിക്കു ന്നതും പ്രകാശം ഉണ്ടാകുന്നതും നിഷേധിക്കാൻ പറ്റുമോ? ഈ ഥറിന്റെ ഗവേഷണം ഊർജതന്ത്രത്തിന്റെ ലോകത്ത് വിപ്ലവം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നേവരെ ശാസ്ത്രപടു

ക്കൾ അത് കാണാനോ കേൾക്കാനോ മണക്കാനോ രുചിക്കാനോ ഉള്ള വല്ല മാർഗവും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടോ? എന്നാൽ അതിന്റെ അസ്തിസ്ത്വം അംഗീകരിക്കാതെ, സൂര്യന്റെ പ്രകാശം എങ്ങനെയാണ് ഭൂമിയിൽ എത്തുന്നതെന്ന് പ്രശ്നം നിർദ്ധാരണം ചെയ്യപ്പെടുകയേയില്ല. എന്നിരിക്കെ ഇത്തരം സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ദൈവത്തെ കാണിച്ചു തന്നാൽ അംഗീകരിക്കാമെന്ന് പറയുന്നത് എത്രമാത്രം അക്രമമാണ്? അല്ലാഹുവിനെ കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്, പക്ഷെ അവനെ കാണാൻ അനുഗുണമായ ദൃഷ്ടിയായിരിക്കണം. അവനെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്, അവൻ തന്റെ ശക്തിപ്രതാപങ്ങളോടെ ലോകത്തിനു മുന്നിൽ ഉണ്ട്. മാത്രമല്ല മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ ആണെങ്കിലും ഏറ്റവും അധികം പ്രകടവുമാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഈ വിഷയം വളരെ ഹ്രസ്വമായി എന്നാൽ അനുപമമായ നിലയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ ۖ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝١٠٤

അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് ദൃഷ്ടികൾ ചെന്നെത്തുന്നില്ല, മറിച്ച് അവൻ ദൃഷ്ടികളിലേക്ക് എത്തുന്നു. അവൻ സൂക്ഷ്മവും അറിയുന്നവനും ആകുന്നു. (6:104)

ഇവിടെ അല്ലാഹു മനുഷ്യന്റെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു, നിന്റെ ദൃഷ്ടി അല്ലാഹുവിനെ കാണാൻ പര്യാപ്തമല്ല. കാരണം അവൻ ഏറെ സൂക്ഷ്മമാകുന്നു. സൂക്ഷ്മമായ വസ്തുക്കൾ കാണാൻ സാധ്യമല്ല. ഉദാഹരണമായി ബലവും വിവേകവും ആത്മാവും ഈഥറും ആർക്കും കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല.എന്നിരിക്കെ ദൈവത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് മനുഷ്യദൃഷ്ടി എങ്ങനെ ചെന്നെത്താനാണ്? പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് ജനങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തെ കാണാൻ കഴിയുക, അവനെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള മാർഗമെന്താണ്?

അതിനു മറുപടിയായി പറയുന്നു;

وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ

അവൻ സ്വയം ദൃഷ്ടികളിലേക്ക് എത്തുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടി ബലഹീനമായതു കാരണം അവന്റെ അസ്തിത്വത്തിലേക്ക് എത്താൻ പര്യാപ്തമല്ല. അവൻ തന്റെ ശക്തിയും കഴിവും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തന്റെ സമ്പൂർണ ഗുണവിശേഷണങ്ങളുടെ ജ്യോതിസ്സു മുഖേന തന്റെ അസ്തിത്വം മനുഷ്യന് കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നു. മനുഷ്യ നേത്രങ്ങൾ അവനെ കാണാൻ അപര്യാപ്തമാണെങ്കിലും അവൻ സ്വയം തന്റെ അസ്തിത്വം തന്റെ അനന്തമായ ശക്തിയും പ്രതാപവും മുഖേന വിവിധ തലത്തിൽ പ്രകടമാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ പ്രകൃതി ദുരന്തങ്ങൾ മുഖേനയും ചിലപ്പോൾ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും മറ്റ് ചിലപ്പോൾ അനുഗ്രഹ പ്രഭാവങ്ങളിലൂടെയും വേറെ ചിലപ്പോൾ പ്രാർഥന സ്വീകാര്യത മുഖേനയും.

അല്ലാഹുവിനെ ഞങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തന്നാൽ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ ലോകത്തുള്ള ഏകദേശം അഞ്ചിൽ നാല്വസ്തുക്കളേയും നിഷേധിക്കേണ്ടതായി വരും എന്ന് ഞാൻ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി. ചില തത്വജ്ഞാനികളുടെ വാക്കുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എല്ലാ വസ്തുക്കളേയും നിഷേധിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്. കാരണം ലോകത്ത് ഒരു വസ്തുവും കാണപ്പെടുന്നില്ലെന്നും കേവലം ഗുണവിശേഷങ്ങൾ മാത്രമാണ് കാണപ്പെടുന്നതെന്നും അവർ പറയുന്നു. ഇനി ഞാൻ, ഏതെല്ലാം തെളിവുകൾ മുഖേനയാണ് ദൈവാസ്തിക്യം മനസ്സിലാകുക എന്നും തനിക്ക് ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നും താൻ സ്വയം സ്രഷ്ടാവല്ലെന്നും മനുഷ്യന് ഉറപ്പ് വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നതിലേക്കും ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ തെളിവ് :

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആത്മീയ സമ്പൂർണത കരസ്ഥമാക്കാനുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന എന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവസ്തിക്യത്തിനുള്ള എല്ലാ

തെളിവുകളും വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്നു തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നതാണ്. *വ മിനല്ലാഹി തൗഫീഖ്.*

മനുഷ്യന് ഈ ലോകത്ത് ഏറ്റവും ആദ്യം അറിവ് ലഭിക്കുന്നത് കേൾവി മുഖേനയാണ്.ആയതിനാൽ ഞാൻ ആദ്യം കേൾവിയുടെ തെളിവ് തന്നെ എടുക്കാം.

അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഒരിടത്ത് പറയുന്നു,

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٥﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ﴿١٦﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٨﴾ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٩﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

അതായത് പരിശുദ്ധി കരസ്ഥമാക്കിയവൻ തീർച്ചയായും വിജയശ്രീലാളിതനായിരിക്കുന്നു. അവൻ നാവ് കൊണ്ട് തനിക്ക് നാഥനുണ്ടെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയും പിന്നെ നാവ് കൊണ്ട് മാത്രമല്ല കർമരൂപത്തിൽ ആരാധന മുഖേന തന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിന് തെളിവ് സമർഥിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നിങ്ങളാകട്ടെ, ഭൗതികജീവിതം സ്വീകരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ പര്യവസാനം, ശുഭമാകുന്നതിലാണ് യഥാർഥത്തിലുള്ള ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളത്.അതാണ് സ്ഥായിയായിട്ടുള്ളതും. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ മാത്രമല്ല മറിച്ച് എല്ലാ ആദ്യകാല ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഈ വാദമുണ്ട്. അതായത് ഇബ്റാഹീമും മൂസായും ലോകത്തിനു മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ച അദ്ധ്യാപനത്തിലും ഇതു കാണാം.(87:15 -20)

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഖുർആന്റെ എതിരാളികൾക്ക് മേൽ ന്യായപൂർത്തി വരുത്തുന്നു. അതായത് തന്റെ സ്വേച്ഛകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്ന, ദൈവാസ്തിക്യത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവനും പിന്നെ അവന്റെ യഥാർഥ അനുസാരിയും എപ്പോഴും വിജയശ്രീലാളിതനായിരിക്കും. ഈ അധ്യാപനത്തിന്റെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവ് എന്തെന്നാൽ, ഇക്കാര്യം മുൻകാല മതങ്ങളിലും ഉള്ളതാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ വലിയ മതങ്ങളായ ക്രിസ്തുമതത്തിനും ജൂതമതത്തിനും മക്കയിലെ നിഷേധികൾക്കും മേൽ ന്യായപൂർത്തിക്കു വേണ്ടി ഹദ്റത്ത് ഇബ്റാഹീം(അ)ന്റേയും മൂസാ(അ)ന്റേയും ഉദാഹരണങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. അവരെ നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു, അവരും ഈ

അദ്ധ്യാപനം തന്നെയാണ് നൽകിയത്. ചുരുക്കത്തിൽ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള വളരെ വലിയ തെളിവായി പറയുന്നു, എല്ലാ മതങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. എല്ലാ സമുദായത്തിലും ഇത് പൊതുവായ വിഷയമാകുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ തെളിവിൽ എത്രമാത്രം ചിന്തിക്കുന്നുവോ അത്രയും അത് സ്വച്ഛവും സത്യവുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ ഈ മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തേയും സൃഷ്ടിച്ച ഒരു ദൈവം ഉണ്ടെന്ന കാര്യത്തിൽ ലോകത്തുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളും ഏകാഭിപ്രായമുള്ളവരാണ്. വിവിധ രാജ്യങ്ങളുടേയും അവസ്ഥകളുടേയും മാറ്റങ്ങൾ കാരണം ചിന്തകളിലും വിശ്വാസങ്ങളിലും മാറ്റം വരുന്നു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെയായിട്ടും മതചരിത്രങ്ങളെല്ലാം ദൈവാസ്തികൃത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായമുള്ളവയാകുന്നു. അവന്റെ ഗുണവിശേഷണങ്ങളിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായിരിക്കാം. ഇപ്പോഴുള്ള മതങ്ങൾ അതായത് ഇസ്‌ലാം, ക്രിസ്തുമതം, ജൂതമതം, ബുദ്ധമതം, സിക്ക് മതം, ഹിന്ദുമതം, സ്വരാസ്റ്റർ മതം എല്ലാ മതങ്ങളും ഒരു ദൈവം, ഏലോഹീം, പരമേശ്വരൻ, പരമാത്മാവ്, സത്ഗുരു, യസ്ദാൻ എന്നതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നു. കൂടാതെ ലോകത്ത് നിന്ന് തിരോഭവിച്ച മതങ്ങൾ, അവയെ സംബന്ധിച്ചും അവരെല്ലാവരും ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുന്നവരും വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണെന്ന് പുരാതന അവശിഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു. ആ മതങ്ങൾ അമേരിക്കയുടെ വിഭിന്ന രാജ്യങ്ങളിലോ ആഫ്രിക്കയുടെ വനാന്തരങ്ങളിലോ റോമിലോ ഇംഗ്ലണ്ടിലോ ജാവാസുമാത്രയിലോ ജപ്പാനിലോ സൈബീരിയയിലോ മഞ്ചൂരിയയിലോ ഉള്ളതാണെങ്കിലും ശരി. ഈ മതൈക്യം എങ്ങനെ സാദ്ധ്യമായി? ആരാണ് അമേരിക്കയിൽ വസിക്കുന്നവർക്ക് ഇന്ത്യയിലെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും ചൈനക്കാർക്ക് ആഫ്രിക്കക്കാരുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞു കൊടുത്തത്? ആദ്യകാലത്ത് ഇന്നത്തെപ്പോലെ റയിൽ,ടെലഗ്രാം, തപാൽ സംവിധാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ളതു പോലെ ധാരാളമായി കപ്പലുകളുടെ വരവുപോക്കോ കുതിരകളുടേ

യും കഴുതകളുടേയുംസവാരികളും ഇല്ലായിരുന്നു. പായ്ക്കപ്പലുകൾ ഇന്നത്തെ ദിവസങ്ങളുടെ യാത്ര മാസങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ഒരുപാട് പ്രദേശങ്ങൾ കണ്ടെത്താൻ പോലും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല സ്വഭാവ വൈജാത്യവും ആചാര വൈവിധ്യവും പരസ്പരം അറിയപ്പെടാത്ത നാടുകളും ഈ ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് ഐക്യപ്പെട്ടത്? അർഥശൂന്യമായ ചിന്താഗതിയിൽ പോലും രണ്ട് ആളുകളുടെ ഐക്യം സാദ്ധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കേ പരസ്പരം ആശയവിനിമയത്തിന് വഴിയില്ലാതിരുന്ന ഇത്രയധികം സമൂഹങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങളിലും അഭിപ്രായൈക്യം ഉണ്ടാകുക എന്നത് ഈ വിശ്വാസം യാഥാർഥ്യമാണെന്നതിനും ഇസ്‌ലാം വ്യക്തമാക്കിയതു പോലെ ഒരു അറിയപ്പെടാത്ത മാർഗം മുഖേന എല്ലാ സമൂഹങ്ങളിലും രാജ്യങ്ങളിലും അത് വെളിപ്പെട്ടു എന്നതിനും മതിയായ തെളിവല്ലേ? ചരിത്ര പടുക്കൾ, വിവിധ സമൂഹങ്ങളിലെ ചരിത്രകാരന്മാർ ഐൈക്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ സത്യതയിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. ആയതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ആയിരക്കണക്കിന്, ലക്ഷക്കണക്കിന് സമൂഹങ്ങൾ ഐൈക്യപ്പെട്ടിരിക്കേ അവർ ഏതെങ്കിലും ജ്യോതിസ്സ് കണ്ടുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ വക്താക്കളായതെന്ന് എന്തുകൊണ്ട് ഉറപ്പിച്ചുകൂടാ?

രണ്ടാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ രണ്ടാമത്തെ തെളിവ് ഈ ആയത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ ءَاتَيْنَٰهَآ إِبْرَٰهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِۦ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَٰتٍ مَّن نَّشَآءُ ۗ
إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٤﴾ وَوَهَبْنَا لَهُۥٓ إِسْحَٰقَ وَيَعْقُوبَ ۚ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ
وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِۦ دَاوُۥدَ وَسُلَيْمَٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
وَمُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِى ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ

وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا

فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾ (6:84-87)

തുടർന്ന് കുറച്ചു സൂക്തങ്ങൾക്ക് ശേഷം പറയുന്നു:

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۖ فَبِهُدَاهُمُ اقْتَدِهْ ۗ (6:91)

അർഥം: ഈ തെളിവായിരുന്നു നാം ഇബ്റാഹീമിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയ്ക്കെതിരെ നല്കിയത്. നാം ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ പദവികളിൽ ഉയർത്തുന്നു. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ വളരെ യുക്തിജ്ഞനും ശാശ്വതമായി അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസ്ഹാഖിനേയും യഅ്ഖൂബിനേയും പ്രദാനം ചെയ്തു. എല്ലാവർക്കും നാം സന്മാർഗം നല്കി.ഇതിനുമുമ്പേ നൂഹിനും നാം സന്മാർഗം നല്കിയിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്ന് ദാവൂദിനും സുലയ്മാനും അയ്യൂബിനും യൂസുഫിനും മൂസായ്ക്കും ഹാറൂനും. ഇങ്ങനെത്തന്നെയാണ് നാം നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലം നല്കുന്നത്. സകരിയ്യാ യഹ്‌യാ ഈസാ ഇൽയാസ്എന്നിവർക്കും സന്മാർഗം നല്കി. ഇവരെല്ലാവരും സുകൃതവാന്മാരിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഇസ്മായീലിനും അൽയസഅ്നും യൂനുസിൻനും ലൂത്വ്നും. ഇവർക്കെല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ കാലത്തുള്ള ജനങ്ങൾക്കു മേൽ ശ്രേഷ്ഠത നല്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് പറയുന്നു,അവർക്കാണ് അല്ലാഹു സന്മാർഗം നല്കിയിട്ടുള്ളത്.അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സന്മാ ർഗത്തെ പിൻപറ്റുക.

ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; ഇത്രയധികം നല്ലവരും പരിശുദ്ധരുമായ ആളുകൾ സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന കാര്യമാണോ അംഗീകരിക്കേണ്ടത് അതല്ല അറിവില്ലാത്തവർ പറയുന്ന കാര്യങ്ങളാണോ? ഇവർക്ക് ജീവിത വിശുദ്ധിയിൽ അവരെ അതിജയിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. വാസ്തവമെന്തെന്നാൽ തങ്ങളുടെ നടപ്പിലും കർമത്തിലും ലോകത്ത് തങ്ങളുടെ നന്മയും പരി

ശുദ്ധിയും തിന്മകളിൽ നിന്ന് മോചനവും വ്യാജത്തിൽ നിന്ന് വിടുതലും തെളിയിച്ചവരുടെ വാക്കുകൾക്ക് മാത്രമേ പ്രസക്തി നൽകപ്പെടുകയുള്ളൂ. ആയതിനാൽ എല്ലാവരും ഇവരെ പിൻ പറ്റേണ്ടതാണ്. അവർക്കെതിരിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾ നി ഷേധിക്കേണ്ടതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ നേരത്തെ നന്മയും സൽ സ്വഭാവവും പരത്തിക്കൊണ്ട് കഴിഞ്ഞു പോയവർ, അവർ തങ്ങ ളുടെ കർമങ്ങൾ മുഖേന ലോകത്ത് തങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തതയു ടെ പേരിൽ അംഗീകാരം നേടിയവരായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും വിവിധ ഭാഷകളിൽ അല്ലാഹു, ഗോഡ്, പരമേശ്വരൻ എന്നറിയ പ്പെടുന്ന അസ്തിത്വത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയവരാകുന്നു. ഇന്ത്യ യിൽ പുണ്യവാന്മാരായ ശ്രീരാമൻ(അ), ശ്രീകൃഷ്ണൻ(അ), ഇറാനിലെ വിശുദ്ധനായ സ്വരാസ്റ്റർ(അ), മിസ്റിലെ വരിഷ്ഠ നായ മൂസ(അ), നസറേത്തിലെ പുണ്യാളൻ മിശിഹ(അ), പ ഞ്ചാബിലെ പരിശുദ്ധൻ ഗുരുനാനക് പിന്നെ ഈ വിശുദ്ധന്മാ രുടെയെല്ലാം നേതാവ് അറേബ്യയുടെ പ്രകാശം മുഹമ്മദ് മുസ് തഫാ(സ) (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായം ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ സത്യസന്ധൻ എന്ന പേര് നൽകി, അദ്ദേഹം പറയുന്നു, فَقَدۡ لَبِثۡتُ فِيكُمۡ عُمُرًا (10:17) ഞാൻ നിങ്ങളിൽ എന്റെ ഒരു ആയുസ്സ് കഴിച്ചുകൂട്ടി, നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ വല്ല കള്ളവും സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുമോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിന് ആക്ഷേപമുന്നയി ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല) ഇവരെക്കൂടാതെ ആയിരക്കണക്കിന് പരിശു ദ്ധന്മാർ സമയാസമയങ്ങളിൽ ലോകത്ത് വന്നു. എല്ലാവരും ഏക കണ്ഠമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു; ഒരു ദൈവമുണ്ട്, ഇത്ര മാത്രമല്ല അവർ പറയുന്നു, ഞങ്ങൾ അവനെ കാണുകയും അവനോട് സംവദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഭൗതികലോകത്ത് പ്രവർത്തി ച്ചിട്ടുള്ള വലിയ വലിയ തത്വജ്ഞാനികൾക്ക് ഇവരിലെ ഒരാൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ആയിരത്തിൽ ഒരംശം പോ ലും സമർപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇവരുടേയും തത്വജ്ഞാനിക ളുടേയും ജീവിതം താരതമ്യം ചെയ്താൽ തത്വജ്ഞാനികളുടെ ജീവിതത്തിൽ വാക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ച് കർമങ്ങൾ വിരളമായേ കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ. അവർ കാണിച്ച സത്യസന്ധതയും പരി

ശുദ്ധിയും തത്വജ്ഞാനികൾ എങ്ങനെ കാണിക്കാനാണ്? ഇവർ ജനങ്ങൾക്ക് സത്യസന്ധതയുടെ പാഠങ്ങൾ നൽകുന്നു, പക്ഷെ സ്വയം കളവിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആളുകൾ കേവലം സത്യസന്ധതക്കു വേണ്ടി ആയിരക്കണക്കിന് പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചു, എന്നാൽ ഒരിക്കലും അവരുടെ ചുവടുകൾ തൽസ്ഥാനത്തു നിന്ന് ഇളകിയില്ല. അവരെ വധിക്കാനുള്ള പദ്ധതി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടു, അവരെ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കി, അവരെ വഴികളിലും ചന്തകളിലും വെച്ച് നിന്ദ്യരാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു, ലോകം മുഴുവൻ അവരോടുള്ള ബന്ധം വിച്ഛേദിച്ചു. പക്ഷെ അവർ തങ്ങളുടെ കാര്യം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ടി കള്ളം പറഞ്ഞു കൊണ്ട് തങ്ങളെ രക്ഷിച്ചില്ല. അവരുടെ കർമവും അവരുടെ ഭൗതികതയോടുള്ള വിരക്തിയും പ്രകടനാത്മകതയിൽ നിന്നുമുള്ള വിട്ടു നില്ക്കലും അവർ നിസ്വാർഥരായിരുന്നുവെന്നും സ്വേച്ഛക്കു വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യുന്നവരല്ലെന്നും തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. അത്തരം ആളുകൾ ഏകസ്വരത്തിൽ പറയുന്നു; ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും അവന്റെ തേജോവിലാസം കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ വാക്കുകളെ നിഷേധിക്കാൻ ആരുടെയെങ്കിലും പക്കൽ വല്ല കാരണവുമുണ്ടോ? ? ദിവസവും കളവു പറയുന്നവരായി അറിയപ്പെടുന്നവർ ഒന്നിച്ചു കൂടി സാക്ഷ്യം നൽകിയാൽ അത് അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു, നമുക്ക് തീരെ അറിവില്ലാത്ത ആളുകൾ പത്രങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ഗവേഷണങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചാൽ നാം അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. പക്ഷെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തത് സത്യസന്ധന്മാരായ ആളുകളുടെ വാക്കുകളാണ്!! ലണ്ടൻ ഒരു പട്ടണമാണെന്ന് ലോകം പറയുന്നു. നാം അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. അമേരിക്ക ഒരു ഭൂഖണ്ഠമാണെന്ന് ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു നാം അത് സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. സൈബീരിയ ഒരു വിശാലമായ ജനവാസമില്ലാത്ത സ്ഥലമാണെന്ന് സഞ്ചാരികൾ പറയുന്നു. നാം അത് നിഷേധിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ട്? കാരണം നിരവധി ആളുകൾ അതിന്

സാക്ഷ്യം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ആ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞവർ വ്യാജന്മാരാണോ അതല്ല സത്യസന്ധന്മാരാണോ എന്ന് അവരുടെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിവില്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ ദൃക്സാക്ഷ്യം നൽകിയവരുടെ സത്യസന്ധത പകൽ വെളിച്ചം പോലെ വ്യക്തവും അവർ തങ്ങളുടെ സമ്പത്തും ജീവനും നാടും അന്തസ്സും എല്ലാം ത്യജിച്ചു കൊണ്ട് ലോകത്ത് സത്യം സ്ഥാപിച്ചവരാണ്. എന്നിരിക്കേ സഞ്ചാരികളുടേയും ഭൂമിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടേയും വാക്കുകൾ അംഗീകരിക്കുകയും ഈ സത്യവാന്മാരുടെ വാക്കുകൾ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എത്രമാത്രം സത്യാധിഷ്ഠിതമാണ്? ലണ്ടൻ നഗരത്തിന്റെ അസ്തിത്വം ഏതാനും ആളുകളുടെ സാക്ഷ്യം കേട്ടുകൊണ്ട് സ്ഥാപിതമാകാമെങ്കിൽ ആയിരക്കണക്കിന് സത്യസന്ധന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം മുഖേന ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം എന്തുകൊണ്ട് സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയില്ല?

ചുരുക്കത്തിൽ, ആയിരക്കണക്കിന് സത്യസന്ധന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം അതായത് ദൃക്സാക്ഷ്യം ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരു നിലക്കും തിരസ്കൃതമല്ല. ഈ വഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചവരെല്ലാം ഐകകണ്ഠ്യന ദൈവമുണ്ടെന്ന് പറയുന്നുവെന്നത് ആശ്ചര്യകരം തന്നെ. എന്നാൽ ആത്മീയ വഴികളെക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ബോധമില്ലാത്തവർ, ദൈവമുണ്ടെന്ന ഇവരുടെ വാദം അംഗീകരിക്കരുതെന്ന്പറയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ തത്വമനുസരിച്ച് തുല്യരായ രണ്ട് സത്യസന്ധന്മാരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് , ഒരാൾ താൻ ഇന്ന സാധനം കണ്ടുവെന്ന് പറയുകയും രണ്ടാമത്തെയാൾ താൻ കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് പറയുകയും ചെയ്താൽ ആദ്യത്തെ ആൾ പറയുന്നതിന് രണ്ടാമത്തെ ആൾ പറയുന്നതിന് മേൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടതാണ്. കാരണം ഒരാളുടെ ദൃഷ്ടി അത് കണ്ടിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ കാണാതിരുന്നിട്ടു കൂടി താൻ കണ്ടു എന്ന് ധരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ദൈവത്തെ കണ്ടവരുടെ സാക്ഷ്യം അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് മേൽ ഏതായാലും ന്യായപൂർത്തിയാകുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ തെളിവ്

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്ന മൂന്നാമത്തെ തെളിവ്, മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതം തന്നെ ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. കാരണം ചില പാപങ്ങളെ മനുഷ്യപ്രകൃതം പൂർണമായും അനിഷ്ടപ്പെടുന്നു.

മാതാവ്, സഹോദരി, ചെറിയ പെൺകുട്ടി എന്നിവരുമായുള്ള വ്യഭിചാരം, മലം, മൂത്രം തുടങ്ങിയ അശുദ്ധ വസ്തുക്കളുമായുള്ള സമ്പർക്കം, കളവ് തുടങ്ങിയ സംഗതികളിൽ നിന്നെല്ലാം ഒരു നിരീശ്വരവാദിയും വിട്ടുനിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ അത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ എന്തിന് വിട്ടു നിൽക്കണം? അയാൾ എന്തിനാണ് മാതാവിനേയും പെങ്ങളേയും മറ്റ് സ്ത്രീകളേയും വ്യതിരിക്തരായി കാണുന്നത്? വ്യാജത്തെ എന്തിനാണ് മോശമായി കരുതുന്നത്? മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെ മോശമാണെന്ന് കരുതാൻ അയാൾക്ക് എന്ത് പ്രമാണമാണുള്ളത്? ഒരു അധീശ ശക്തിയുടെ പ്രഭാവം അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ അയാൾ എന്തിനാണ് ഇവയിൽ നിന്ന് വിട്ടു നിൽക്കുന്നത്? കള്ളവും സത്യവും നീതിയും അനീതിയും ഒക്കെ അയാൾക്ക് ഒരുപോലെ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്. മനസ്സിന് സന്തോഷപ്രദമായത് ചെയ്യുകയും വേണം. അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സിംഹാസനസ്ഥമായി ഏത് ന്യായപ്രമാണമാണ് അധികാരം നടത്തുന്നത്? ഒരു നിരീശ്വരവാദി വായ കൊണ്ട് ദൈവിക അധികാരത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുവന്നതായി ഭാവിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവൻ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രകൃതത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തുകടക്കാൻ അയാൾക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. മാത്രമല്ല തിന്മകളിൽ നിന്നു വിട്ടുനിൽക്കുന്നതും അത് വെളിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് മാറി നില്ക്കുന്നതും ഏതോ ഒരു രാജാധിപന് മറുപടി കൊടുക്കേണ്ടി വരുമെന്ന ഭയം അയാൾക്കുള്ളിൽ ഉണ്ട് എന്നതിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. അയാൾ ആ രാജാധിപനെ നിഷേധിക്കുന്നവനാണെങ്കിലും ശരി.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു;

لَآ أُقۡسِمُ بِيَوۡمِ ٱلۡقِيَٰمَةِ ۝٢ وَلَآ أُقۡسِمُ بِٱلنَّفۡسِ ٱللَّوَّامَةِ ۝٣ (75:2-3)

അതായത് ദൈവമോ രക്ഷാശിക്ഷയോ ഇല്ലെന്ന് ജനങ്ങൾ കരുതുന്നതു പോലെയല്ല വസ്തുത. മറിച്ച് ഇക്കാര്യം സ്ഥാപിക്കാൻ നാം രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഒന്ന്, എല്ലാ കാര്യത്തിനും ഒരു അന്ത്യനാൾ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അതേക്കുറിച്ച് തീരുമാനമുണ്ടാകും. നന്മക്ക് നന്മയും തിന്മക്ക് തിന്മയും പകരമായി ലഭിക്കുന്നതാണ്. ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ രക്ഷാശിക്ഷ എങ്ങനെ ലഭിക്കാനാണ്? വലിയ ഖിയാമത്ത് (വിചാരണനാൾ) നിഷേധിക്കുന്നവർക്ക് വിചാരണനാൾ ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് തന്നെ തുടങ്ങുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. വ്യഭിചാരിക്ക് ഗോണേറിയ ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ വിവാഹിതന് ഇത് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ രണ്ടുപേരും ഒരേ പ്രവൃത്തിയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷ്യം നഫ്സെ ലവ്വാമ അഥവാ ഗുണദോഷിയായ ആത്മാവ് ആകുന്നു. അതായത് മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവ് സ്വയമേവ പാപത്തെ പറ്റി അത് തിന്മയാണെന്നും മോശമാണെന്നും ദോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നിരീശ്വരവാദിയും വ്യഭിചാരത്തേയും വ്യാജത്തേയും മോശമാണെന്ന് ഗണിക്കുകയും അഹങ്കാരത്തേയും അസൂയയേയും നല്ലതല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ട്? അവരുടെ പക്കൽ ന്യായപ്രമാണമൊന്നുമില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം അംഗീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതു മാത്രമല്ലേ കാരണം. ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്താൽ തനിക്ക് ഒരു വലിയ അധികാരിയിൽ നിന്ന് ശിക്ഷ കിട്ടുമെന്നതു കൊണ്ടാണ് മനസ്സ് അതിനെ മോശമായി ഗണിക്കുന്നത്. അത് അയാൾ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് പറയുന്നില്ലെന്ന് മാത്രം. അതിനെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു,

فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝٨

അല്ലാഹു എല്ലാ ആത്മാവിലേക്കും നന്മയും തിന്മയും ദിവ്യബോധനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (91:9)

നന്മതിന്മകളെ കുറിച്ചുള്ള അവബോധം തന്നെ, ദൈവം ഉണ്ടെന്നതിലേക്കുള്ള ഉഗ്രൻ തെളിവാകുന്നു. ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനെ നല്ലതെന്നും മറ്റൊന്നിനെ തിയ്യതെന്നും പറയേണ്ട കാര്യമില്ല.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നുന്നതു പോലെ ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ.

നാലാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്ന നാലാമത്തെ തെളിവ് ഇതാകുന്നു:

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝٤٣ وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝٤٤ وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ
وَاَحْيَا ۝٤٥ وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝٤٦ مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ۝٤٧ (53:43-47)

ഇക്കാര്യം നാം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു, അതായത് അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ തന്നെയാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും പാരമ്യം സംഭവിക്കുന്നത്. അത് സന്തോഷത്തിന്റെ സംഭവങ്ങളാണെങ്കിലും പ്രയാസത്തിന്റെ സംഭവങ്ങളാണെങ്കിലും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് തന്നെയാണ് വരുന്നത്. മരണവും ജീവിതവും എല്ലാം അവന്റെ തന്നെ കൈകളിലാകുന്നു. അവൻ സ്ത്രീയേയും പുരുഷനേയും സൃഷ്ടിച്ചു നിസ്സാരമായ ഒരു വസ്തുവിൽ നിന്ന് അത് വീഴ്ത്തപ്പെടുന്ന സമയത്ത്.

ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ എല്ലാ കർമങ്ങൾക്കും ഒരു കർത്താവ് ഉണ്ടെന്നും തീർച്ചയായും എല്ലാ പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുന്ന ഒരാളും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിലേക്ക് മനുഷ്യന്റെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു. ആയതിനാൽ ഈ മുഴുവൻ പ്രപഞ്ചത്തേയും കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവസാനം ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു എന്നതിലേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് മാർഗ ദർശനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അതു തന്നെയാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും പാരമ്യം. അവന്റെ സൂചനയിലാണ് എല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ അവന്റെ പ്രാരംഭ ദശയിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു, നിങ്ങളുടെ ജനനം ഒരു രേതസ് കണത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. നിങ്ങൾ പുറകോട്ട് പോകും തോറും നിസ്സാരന്മാരായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നെങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവാകാൻ കഴിയുക? സ്രഷ്ടാവി

ല്ലാതെ ഒരു സൃഷ്ടിയും ഉണ്ടാകുക സാദ്ധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ സ്വയമേവ സ്രഷ്ടാവല്ല. കാരണം, അവന്റെ അവസ്ഥയെ കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽ അവൻ വളരെ നിസ്സാരവും മ്ലേച്ഛവുമായ അവസ്ഥ യിൽ നിന്ന് പുരോഗതി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോഴത്തെ അവ സ്ഥയിൽ എത്തിയതെന്ന് മനസ്സിലാകും. അവൻ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ സ്രഷ്ടാവല്ലായിരിക്കെ ദുർബലമായ അവസ്ഥയി ൽ അവൻ എങ്ങനെയാണ് സ്രഷ്ടാവായത്? അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവന്റെ സ്രഷ്ടാവ് മറ്റൊരാളാണെന്നും അവന്റെ ശക്തി കൾ അനന്തവും കഴിവുകൾ സീമാതീതമാണെന്നും സമ്മതിക്കേ ണ്ടി വരും. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ പടിപടിയായ പുരോഗതി യിൽ ചിന്തിച്ചാൽ അതിന്റെ കാരണം വളരെ സൂക്ഷ്മമായ ഒന്നാ ണെന്ന് കാണാം. അവസാനം ഒരു സ്ഥലത്തെത്തുമ്പോൾ ഭൗതി ക ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഇവിടെ ഇനി നമുക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാകില്ലെ ന്നും ഇത് എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിച്ചു എന്ന് തങ്ങൾക്ക് അറിയി ല്ലെന്നും പറയുന്നു. ഈ സ്ഥാനത്ത് തന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കരങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

'إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنتَهَىٰ(53: 43)അതായത് എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും പാരമ്യമുണ്ടെന്നുംഅത് അവസാനം ഒരു അസ്തിത്വത്തിൽ എത്തുന്നുവെന്നും അതിനെ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയുടെ വലയ ത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞ ന്മാർക്കും അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ആ അസ്തിത്വം ദൈവ മാകുന്നു. ഈ പൊതു തത്വം എത്ര പാമരനായ ആൾക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഒരാൾ ഒരു കാട്ടറബിയോട് ചോദിച്ചു, നിന്റെ പക്കൽ ദൈവാസ് തിക്യത്തെ പറ്റി എന്ത് തെളിവാണുള്ളത്?

അയാൾ മറുപടിയായി പറഞ്ഞു;

കാട്ടിൽ ഒട്ടകത്തിന്റെ ചാണകം കണ്ടാൽ അതു വഴി ഒരു ഒട്ടകം പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് പറയാൻ കഴിയും. എന്നിരിക്കെ ഇത്ര യും വലിയ സൃഷ്ടിപ്പിനെ കണ്ടിട്ട് അതിന് ഒരു സ്രഷ്ടാവ് ഉണ്ടെ ന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലേ?

* തീർച്ചയായും ഇത് സത്യസന്ധവും പ്രകൃതിക്ക് അനുഗുണവുമായ മറുപടിയാണ്. ഈ സൃഷ്ടികളിലേക്ക് മനുഷ്യൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇതെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച ഒരു അസ്തിത്വത്തെ അവസാനം അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്.

അഞ്ചാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തികൃത്തിന് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ സമർപ്പിക്കുന്ന അഞ്ചാമത്തെ തെളിവ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഈ തെളിവ് ആദ്യത്തേതിലും കൂടുതൽ കരുത്തുറ്റതാണ്. ഇവിടെ കുറേക്കൂടി ശക്തമായ സമർഥനമാണ് നല്കിയിട്ടുള്ളത്.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

تَبٰرَكَ الَّذِىْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرُ ۨ ۙ﴿۱﴾ الَّذِىْ خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ۙ﴿۲﴾
الَّذِىْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ؕ مَا تَرٰى فِىْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ؕ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ﴿۳﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ﴿۴﴾

ആരുടെ നിയന്ത്രണാധികാരത്തിലാണോ സകല രാജാധികാരവുമുള്ളത് അവൻ തന്നെയാണ് അനുഗ്രഹമുടയവൻ. അവൻ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ശാശ്വതമായ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരാണ് കർമപരമായി നല്ലവനെന്ന് പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മരണവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചത് അവൻ തന്നെയാകുന്നു. അവൻ സമ്പൂർണ പ്രതാപവാനും വളരെയേറെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു. അവൻ ഏഴ് ആകാശങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും പരസ്പരം അനുയോജ്യവും അനുഗുണവും ആക്കുകയും ചെയ്തു. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിൽ ഒരു വൈരുധ്യവും കാണുകയില്ല.

---

* اَلْبَعَرَةُ تَدُلُّ عَلَى الْبَعِيْرِ، وَالْأَثَرُ الْقَدَمِ يَدُلُّ عَلَى السَّفِيْرِ، فَالسَّمَاءُ ذَاتُ الْبُرُوْجِ وَالْاَرْضُ ذَاتُ فِجَاجٍ أَمَا تَدلُّ عَلٰى قَدِيْر

ആയതിനാൽ നീ കണ്ണോടിക്കുക, വല്ല ന്യൂനതയും കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? രണ്ടാമതും കണ്ണോടിച്ചുനോക്കുക. നിന്റെ ദൃഷ്ടി നിന്നിലേക്ക് ക്ഷീണിച്ചും പരാജയപ്പെട്ടും തിരിച്ചുവരുന്നതാണ്. (67:2-5)

ചിലർ പറയുന്നു, ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും യാദൃശ്ചികമായാണ് ഉണ്ടായത്. യാദൃശ്ചികമായി ധാതുക്കൾ കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായതാണ്. ലോകം സ്വയമേവ കൂടിച്ചേർന്ന് സ്വയം പ്രവർത്തന നിരതമായതാണെന്നും ആരും അത് ചലിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും ശാസ്ത്രം കൊണ്ട് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അല്ലാഹു അതിനുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ നൽകുന്നത്. യാദൃശ്ചികമായി കൂടിച്ചേരുന്ന സംഗതികളിൽ ഒരു ശൃംഖലയോ സംവിധാനമോ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. മാത്രമല്ല പരസ്പരം ബന്ധിതവുമായിരിക്കില്ല. പലതരം നിറങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നാണ് ഒരു ചിത്രം ഉണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ പലതരം നിറങ്ങൾ ഒരു കടലാസിൽ ഒഴിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് ഒരു ചിത്രമായി രൂപപ്പെടുമോ? ഇഷ്ടികകൾ കൊണ്ടാണ് വീടുണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ ഇഷ്ടികൾ മേൽക്കുമേൽ എറിഞ്ഞു കൂട്ടിയാൽ വീടുണ്ടാകുമോ? ഇനി ചില കാര്യങ്ങൾ യാദൃശ്ചികമായി ഉണ്ടാകുമെന്ന് കരുതിയാൽ തന്നെ പ്രപഞ്ചസംവിധാനം കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് അതൊക്കെ തനിയെ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് പറയാൻ കഴിയുമോ? ധാതുക്കൾ കൊണ്ട് ഭൂമി സ്വയം ഉണ്ടായെന്നും മനുഷ്യൻ സ്വയം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതുക. പക്ഷെ മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിൽ ഒന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കുവിൻ, ഇത്രയും സമ്പൂർണമായ സൃഷ്ടിപ്പ് സ്വയം ഉണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യമാണോ? പൊതുവിൽ ലോകത്ത് ഏതെങ്കിലും ഗുണത്തിന്റെ മേന്മ മുഖേന അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ഒരു നല്ല ചിത്രം കാണുമ്പോൾ അത് വലിയൊരു കലാകാരനാണ് വരച്ചത് എന്നതിലേക്ക് ഉടൻ തന്നെ ചിന്ത പോകുന്നു. നല്ല കയ്യക്ഷരം കാണുമ്പോൾ. നല്ല കയ്യക്ഷരം കാണുമ്പോൾ അത് നല്ലപോലെ എഴുതാൻ കഴിവുള്ള വ്യക്തിയാണ് അത് എഴുതിയതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. താല്പര്യം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് അനുസൃതമായി ഉണ്ടാക്കിയ അല്ലെങ്കിൽ എഴുതിയ ആളു

ടെ മേന്മയും വലിപ്പവും മനസ്സിൽ പതിയുന്നു. എന്നിട്ടും ഇത്ര മാത്രം സുസംഘടിതമായ ലോകം സ്വയമേവ ഉണ്ടായി എന്ന് എങ്ങനെയാണ് സങ്കൽപ്പിക്കുന്നത്?

ഒരു കാര്യം ചിന്തിച്ചുനോക്കുക, മനുഷ്യനിൽ പുരോഗതി പ്രാപിക്കാനുള്ള കഴിവ് ഉള്ളതു പോലെ തന്റെ ചിന്തകളെ പ്രവൃത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടു വരുന്നതിന് ബുദ്ധിയും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ശരീരവും അതിന് അനുഗുണമായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവന് ഭക്ഷണം സമ്പാദിക്കാൻ അധ്വാനം വേണം. അതുകൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ച് തന്റെ ഭക്ഷണം കണ്ടെത്താനുള്ള ത്വര അവനുള്ളിൽ ഉണ്ടാക്കി. മരങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്ഷണം ഭൂമിയിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതു കൊണ്ട് അതിന്റെ വയർ നിറക്കാൻ വേണ്ടി അതിന് വേരുകൾ നൽകി.സിംഹത്തിനുള്ള ഭക്ഷണം ഇറച്ചി ആയതുകൊണ്ട് വേട്ടയാടാൻ അതിന് നഖങ്ങൾ നൽകി. കുതിരയും പശുവും പുല്ല് തിന്നാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടതു കൊണ്ട് അവയ്ക്ക് കുനിഞ്ഞ് പുല്ല് തിന്നാൻ അനുയോജ്യമായ കഴുത്ത് നൽകി. ഒട്ടകങ്ങൾക്ക് മരച്ചില്ലകളും ഇലകളും വിധിച്ചതുകൊണ്ട് അവക്ക് നീണ്ട കഴുത്ത് പ്രദാനം ചെയ്തു. ഈ എല്ലാ സംവിധാനവും യാദൃശ്ചികമാണോ? യാദൃശ്ചികത, ഒട്ടകത്തിന് നീണ്ട കഴുത്തും സിംഹത്തിന് കൂർത്ത നഖങ്ങളും മരങ്ങൾക്ക് വേരും മനുഷ്യന് കാലും നൽകാൻ തീരുമാനിച്ചതാണോ? സ്വയം ഉണ്ടായതിൽ ഇത്രയും കണിശമായ സംവിധാനം ഉണ്ടായത് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ?

മനുഷ്യന് ശ്വാസകോശം ഉണ്ടാക്കുകയും അതിനു വേണ്ടി വായു സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. വെള്ളത്തിൽ അവന്റെ ജീവിതം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുകയും സൂര്യൻ മുഖേന മേഘങ്ങൾ വഴി അവന് വെള്ളം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയുമുണ്ടായി. കണ്ണുകൾ പ്രദാനം ചെയ്തപ്പോൾ അത് പ്രവർത്തനസജ്ജമായി കാണുന്നതിന് സൂര്യപ്രകാശവും, കാതുകൾ നൽകിയപ്പോൾ അതോടൊപ്പം മധുരമുള്ള ശബ്ദവും, നാവ് നൽകിയതോടൊപ്പം രുചികരമായ സാധനങ്ങളും, നാസിക നൽകിയപ്പോൾ സുഗന്ധങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു.

ഒരുപക്ഷേ യാദൃശ്ചികത മനുഷ്യന്റെ ശ്വാസകോശം സൃഷ്ടിച്ച തായിരിക്കാം, എന്നാൽ അതിനു വേണ്ടി വായുവിന്റെ സംവി ധാനം എങ്ങനെയാണ് ഉണ്ടായത്? ഒരുപക്ഷേ മനുഷ്യന്റെ കണ്ണ് സ്വയം ഉണ്ടായതായിരിക്കാം, പക്ഷേ അത് പ്രവർത്തനക്ഷമമാ കാൻ കോടിക്കണക്കിന് മൈൽ ദൂരെ സൂര്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് വല്ലാത്തൊരു യാദൃശ്ചികതയാണല്ലോ? യാദൃശ്ചികതയാണ് കാതുകൾ സൃഷ്ടിച്ചതെങ്കിൽ മറുഭാഗത്ത് ശബ്ദം സൃഷ്ടിച്ചത് ഏത് ശക്തിയാണ്? മഞ്ഞിൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ നായ്ക്കളും കരടി യും യാദൃശ്ചികമായി ഉണ്ടായെന്ന് സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെ ആ നായ്ക്കൾക്കും കരടിക്കും തണുപ്പിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ നീണ്ട രോമങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ കാരണമെന്താണ്? യാദൃശ്ചികത അനേ കായിരം രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി, യാദൃശ്ചികത തന്നെ അവക്കുള്ള ചികിത്സയും ഉണ്ടാക്കി! യാദൃശ്ചികത തൊട്ടാൽ ചൊറിയുന്ന നായ്ക്കുരണച്ചെടി ഉണ്ടാക്കി, യാദൃശ്ചികത തന്നെ അതിനുള്ള പ്രതിവിധിക്കുള്ള പാലക്ക് (ഒരുതരം ചീര) ചെടിയും മുളപ്പിച്ചു! നിരീശ്വര വാദികളുടെ യാദൃശ്ചികതയും അദ്ഭുതകരം തന്നെ! ഏതിനൊക്കെ മരണം വിധിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവയോടൊപ്പം ജനന ത്തിനുള്ള ശൃംഖലയും സൃഷ്ടിച്ചു. മരണം ഇല്ലാത്തവക്ക് ഈ ശൃംഖല വെച്ചിട്ടുമില്ല. മനുഷ്യൻ ജനിക്കുകയും മരിക്കാതിരി ക്കുകയും ആണെങ്കിൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കകം തന്നെ ലോ കം അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം നാശവും വെച്ചു. എന്നാൽ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും ഭൂമിയും പുതു തായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയോ ഉള്ളത് നശിക്കുകയോ ചെയ്യു ന്നില്ല. ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിൽ പരസ്പരം ആകർഷണം വെച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം കൂട്ടിയിടിക്കാതിരി ക്കാൻ ഒരുപാട് ദൂരത്തിൽ വെക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംവിധാനം ആശ്ചര്യാവഹമല്ലേ? ഈ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഇതിനെല്ലാം ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നും അവൻ അറിവുള്ളവൻ മാത്രമല്ല, അനന്ത മായ അറിവ് ഉള്ളവനാണെന്നും അവന്റെ നിയമങ്ങൾ വൈരുദ്ധ്യ മില്ലാത്തവിധം ബന്ധിതമാണെന്നും ന്യൂനതയില്ലാത്തതാണെ ന്നും തെളിയിക്കുന്നില്ലേ? എനിക്ക് എന്റെ വിരലുകളും അവന്റെ

അസ്തിത്വത്തിനുള്ള തെളിവായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. എനിക്ക് വിജ്ഞാനം നൽകി, പക്ഷേ എനിക്ക് സിംഹത്തിന്റെ കൂർത്ത നഖങ്ങളാണ് നൽകിയിരുന്നത് എങ്കിൽ എനിക്ക് എഴുതാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സിംഹത്തിന് വിജ്ഞാനം നൽകിയില്ല അതിന് കൂർത്ത നഖങ്ങൾ നൽകി.എനിക്ക് വിജ്ഞാനം നൽകി എഴുതാൻ വിരലുകളും നൽകി.

രാജ്യസദസ്സുകളിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ചിന്തകന്മാർ അവ ശരിയാം വണ്ണം നടത്തുന്നതിന് രാപ്പകൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ എന്നിട്ടും അവരിൽ രാജ്യാധികാരത്തിന് ശക്തമായ നഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന അബദ്ധങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നുമുണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാശം തന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രപഞ്ച സംവിധാനം യാദൃശ്ചികതയിലാണ്! ആയിരക്കണക്കിന് ബുദ്ധി രാക്ഷസന്മാർക്ക് തെറ്റു സംഭവിക്കാം, എന്നാൽ ഈ യാദൃശ്ചികത തെറ്റു വരുത്തുന്നതേയില്ല എന്നത് എത്രമാത്രം ആശ്ചര്യാവഹമാണ്!

വാസ്തവമെന്തെന്നാൽ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന് ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ട്. അവൻ വളരെ വിശാലമായ ലോകത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും പ്രതാപവാനുമാണ്. അവൻ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ സംവിധാനം കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എങ്ങോട്ട് കണ്ണോടിച്ചാലും വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറഞ്ഞപോലെ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി പരാജിതമായും പരിക്ഷീണമായും തിരിച്ചു വരുന്നതാണ്. എല്ലാ സംഗതികളിലും ഒരു വ്യവസ്ഥിതി കാണപ്പെടുന്നതാണ്. നല്ലതു ചെയ്യുന്നവൻ പ്രതിഫലവും തിയ്യ തു ചെയ്യുന്നവൻ ശിക്ഷയും പ്രാപിക്കുന്നു. എല്ലാം അതിന്റെ കടമ നിർവഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു നിമിഷം പോലും അലസത കാണിക്കുന്നില്ല. ഇതൊരു വലിയ വിഷയമാകുന്നു. പക്ഷെ ഇവിടെ ഞാൻ നിർത്തുകയാണ്. ബുദ്ധിമാന് സൂചന തന്നെ ധാരാളമാകുന്നു.

ആറാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവനിഷേധികൾ എപ്പോഴും നിന്ദ്യരും പരാജിതരുമായി മാറുന്നുവെന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നു.

ഇതും അവർ അബദ്ധത്തിലാണ് എന്നതിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. അല്ലാഹു, തന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നവർക്ക് എപ്പോഴും വിജയങ്ങൾ നൽകുകയും അവർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് മേൽ ആധിപത്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ വിജയവും പിന്തുണയും എങ്ങനെയാണ് ലഭിക്കുന്നത്?

മൂസാ നബിയുടെ കാലത്തുള്ള ഫിർഔനിനെ പറ്റി പറയുന്നു:

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٥﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٦﴾ (79:25-26)

അതായത് ഹദ്റത്ത് മൂസാ(അ) ഫിർഔനിനോട് ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ അഹങ്കാരത്തോടെ മറുപടി പറഞ്ഞു: എന്ത് ദൈവം? ഞാൻ തന്നെയാണ് ദൈവം. അപ്പോൾ അല്ലാഹു അവനെ ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും നിന്ദ്യനാക്കി. ചുരുക്കത്തിൽ ഫിർഔനിന്റെ സംഭവം, ദൈവനിഷേധികൾ എങ്ങനെയാണ് നിന്ദ്യരും പരാജിതരും ആകുന്നത് എന്നതിലേക്കുള്ള ഒരു തെളിമയാർന്ന തെളിവാകുന്നു. മാത്രമല്ല ലോകത്ത് ഒരിക്കലും നിരീശ്വരവാദികൾ ഒരു സാമ്രാജ്യവും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ച് എപ്പോഴും ലോകത്ത് വിജയിക്കുകയും രാജ്യങ്ങളിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചരിത്രം നിർമിക്കുകയും ചെയ്തവർ ദൈവത്തെ അംഗീകരിച്ചവരാകുന്നു. ദൈവനിഷേധികൾ നിന്ദ്യരും പരാജിതരും ആകുകയും അവർക്ക് സമൂഹമായി ലോകത്തിനു മുന്നിൽ വരാൻ കഴിയാത്തതും തികച്ചും അർഥശൂന്യമായ കാര്യമാണോ?

ഏഴാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള ഏഴാമത്തെ തെളിവ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം അംഗീകരിക്കുന്നവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും അവനിൽ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവരും എപ്പോഴും വിജയിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ എതിർപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടും അവർക്ക് മേൽ വിപത്തുകൾ വരുന്നില്ല. ദൈവാസ്തിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നവർ എല്ലാ നാട്ടിലും ജനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ എതിർക്കപ്പെ

ട്ടതു പോലെ മറ്റാരും എതിർക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ ലോകത്തിന് അവരെ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞു? ശ്രീരാമന് വനവാസം നൽകിയവർക്ക് എന്ത് സുഖമാണ് ലഭിച്ചത്? രാവണന് എന്ത് സൗഭാഗ്യമാണ് കിട്ടിയത്? ശ്രീരാമന്റെ പേര് എല്ലാ കാലത്തേക്കും നിലനിൽക്കുകയും രാവണൻ എന്നന്നേക്കും ദുഷ്പേര് സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ? ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഉപദേശം നിരാകരിച്ച കൗരവന്മാർക്ക് എന്ത് പ്രയോജനമാണ് കിട്ടിയത്? അവർ കുരുക്ഷേത്ര മൈതാനത്ത് തകർന്നടിഞ്ഞില്ലേ? ഇസ്റായീൽ സന്തതികളെ കൊണ്ട് ഇഷ്ടിക ഉണ്ടാക്കിച്ചിരുന്ന ഫിർഔൻ രാജാവ്, മൂസാ(അ) എന്ന ദുർബല മനുഷ്യനെ എതിർത്തു. പക്ഷെ മൂസാ(അ)ന് എന്തെങ്കിലും കോട്ടം വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞോ? അയാൾ വെള്ളത്തിൽ ആഴ്ത്തപ്പെടുകയും മുസാ(അ) രാജാവാകുകയും ചെയ്തു. ഹദ്റത്ത് ഈസാ(അ)നോട് ജനങ്ങൾ ചെയ്ത ദ്രോഹവും വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച പുരോഗതിയും ഗോപ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ നശിച്ചൊടുങ്ങി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാസന്മാർ നിരവധി രാജ്യങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരായി.

നമ്മുടെ യജമാനൻ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ(സ), ലോകത്ത് ഏറ്റവുമധികം ആ പരിശുദ്ധ അസ്തിത്വത്തിന്റെ നാമം പരത്തുന്ന ആളായിരുന്നു. ഒരു പാശ്ചാത്യ എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നു, (നഊദുബില്ലാഹ്) അദ്ദേഹത്തിന് ദൈവം എന്നത് ഒരു ഭ്രാന്തായിരുന്നു. എപ്പോഴും ദൈവം, ദൈവം എന്ന് മാത്രമാണ് പറഞ്ഞിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെ ഏഴ് സമുദായങ്ങൾ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. സ്വന്തക്കാരും അന്യരും ശത്രുക്കളായി മാറി. എന്നിട്ടും ലോകത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ അദ്ദേഹം ജയിച്ചടക്കിയില്ലേ? ദൈവം ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ സഹായം ആരാണ് ചെയ്തത്? ഇതെല്ലാം യാദൃശ്ചികമാണെങ്കിൽ, ഒരാൾ ദൈവാസ്തിക്യം സ്ഥാപിക്കാൻ നിയോഗിതനാവുകയും ലോകത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ നിന്ദ്യനാക്കാൻ കഴിയുകയും ചെയ്യണമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവിക നാമം ഉയർത്താൻ വന്നവർ എപ്പോഴും അന്തസ്സും മേൽക്കോയ്മയും പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝٥٧

അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും സത്യവിശ്വാസികളേയും മിത്രങ്ങളാക്കുന്നുവർ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സംഘമാകുന്നു, അവർ തന്നെയാണ് വിജയിക്കുന്നവർ.(5:57)

എട്ടാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തികൃത്തിനു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന എട്ടാമത്തെ തെളിവ് ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ദൈവം പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കുന്നു. അതായത് ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തി പരിഭ്രാന്തനായി അവന്റെ സവിധത്തിൽ പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ അത് സ്വീകരിക്കുന്നു. ഇത് ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേകം കാലത്തേക്കല്ല. മറിച്ച് എല്ലാ കാലത്തും അതിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു:

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ۝١٨٧

അതായത് എന്റെ ദാസന്മാർ എന്നെ സംബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചാൽ പറയുക, ഞാൻ ഉണ്ട്, മാത്രമല്ല സമീപസ്ഥനുമാണ്. വിളിക്കുന്നവൻ എന്നെ വിളിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ അവന്റെ പ്രാർഥന കേൾക്കുന്നു. അവനും എന്റെ വാക്കുകൾ അംഗീകരിക്കുകയും എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുകയും വേണം. അങ്ങനെയായാൽ അവർ സന്മാർഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം. (2:187)

ദൈവം പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കുന്നു എന്ന് എങ്ങനെ മനസ്സിലാകുമെന്നും യാദൃശ്ചികമായി ചില പ്രാർഥിതരുടെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നുവെന്നും ആരെങ്കിലും പറയാനിടയുണ്ട്. ചിലരുടെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കാറുമില്ലല്ലോ? എല്ലാ പ്രാർഥനയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ ശരി, എന്നാൽ ചിലരുടെ മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതു കൊണ്ട് അത് യാദൃശ്ചികമല്ലെന്നും അത് ഏതോ ഒരു അസ്തിത്വം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും എങ്ങനെ മനസ്സിലാകും?

ഇതിനുള്ള മറുപടി ഇതാകുന്നു; പ്രാർഥനാ സ്വീകാര്യത സ്വയ

മേവ ദൃഷ്ടാന്തം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. വാഗ്ദത്ത മഹ്ദീ മസീഹ് ഹദ്റത്ത് മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ് സാഹിബ് ഖാദിയാനി(അ) ദൈവാസ്തിക്യം സമർഥിക്കുന്നതിന് സമർപ്പിച്ച ഒരു തെളിവ് ഇതാകുന്നു: മാരകമായ അസുഖം ബാധിച്ച ഏതാനും രോഗികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് വീതം വെക്കുക. ഒരു വിഭാഗത്തെ ഡോക്ടർ ചികിത്സിക്കട്ടെ, എന്റെ വിഹിതത്തിൽ വരുന്നവർക്ക് വേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർഥിക്കാം. എന്നിട്ട് ആരുടെ രോഗികളാണ് സുഖപ്പെടുന്നതെന്ന് നോക്കാം. ഇനി ഈ പരീക്ഷണമാർഗത്തിലും വല്ല സംശയവും ബാക്കിയുണ്ടോ?

പേപ്പട്ടി കടിച്ച ഒരാൾക്ക് പേയിളകി. അയാളെ ചികിത്സിക്കുന്നത് കസൗലിയിലെ ഡോക്ടർമാർ പൂർണമായും നിരാകരിച്ചു കൊണ്ട് എഴുതി, ഇയാൾക്ക് ഒരു ചികിത്സയും ഇല്ല. അയാൾക്ക് വേണ്ടി ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പ്രാർഥിക്കുകയും അയാൾ സുഖപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വാസ്തവത്തിൽ പേപ്പട്ടി കടിച്ച് പേയിളകിയ ഒരാൾ ഒരിക്കലും സുഖപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്, അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു അസ്തിത്വം ഉണ്ട് എന്നുള്ളതിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക കാലവുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. മറിച്ച് എല്ലാ കാലത്തും അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണപ്പെടാവുന്നതാണ്. മുൻ കാലങ്ങളിൽ പ്രാർഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ ഇപ്പോഴും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഒമ്പതാമത്തെ തെളിവ്

ദൈവാസ്തിക്യത്തിനു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ഒമ്പതാമത്തെ തെളിവ് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വരുന്ന ദിവ്യവാണികൾ (ഇൽഹാം) ആകുന്നു. ഇതിനെ ഞാൻ ഒമ്പതാമത്തെ തെളിവായാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിലും ഇത് വാസ്തവത്തിൽ ഏറെ മഹത്തായ തെളിവാകുന്നു. ഇത് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ ദൃഢമായും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു പറയുന്നു:

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ

അതായത് അല്ലാഹു, തന്റെ വിശ്വസികളായ ദാസന്മാർക്ക് ഇഹലോകത്തും പരലോകത്തും ദൃഢവചനങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രബലത നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.(14:28)

അല്ലാഹു എല്ലാ കാലത്തും തന്റെ സൃഷ്ടികളോട് സംവദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ അവനെ എങ്ങനെയാണ് നിഷേധിക്കാൻ പറ്റുക? നബിമാരോടും റസൂൽമാരോടും മാത്രമല്ല ഔലിയാക്കളോടും സംസാരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ തന്റെ നിസ്സാരനായ ഒരു ദാസനോട് കരുണ കാണിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾക്ക് സാന്ത്വനം നൽകാൻ അയാളുമായും സംവദിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഈ വിനീതനോടും അവൻ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ അസ്തിത്വം തെളിവോടുകൂടി സമർഥിക്കുകയുണ്ടായി. ഇത് മാത്രമല്ല ചിലപ്പോൾ വളരെ ദുഷിച്ചതും മോശാവസ്ഥയിൽ ഉള്ള ആളുകളോടും അവർക്ക് മേൽ ന്യായപൂർത്തി വരുത്താൻ സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അധഃകൃതനും വ്യഭിചാരിയും ആയവർക്കു പോലും സൽസ്വപ്നങ്ങളും ദൈവവാണികളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. അവയിലെ ഗോപ്യമായ വൃത്താന്തങ്ങൾ അത് കരുത്തുറ്റ ഒരു അസ്തിത്വത്തിൽ നിന്നാണ് എന്നതിനുള്ള തെളിവാകുന്നു. മാത്രമല്ല അവ യഥാസമയം പൂർത്തിയായി അത് മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിന്റെയോ ദഹനക്കേടിന്റേയോ പരിണിതിയല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങൾ കഴി ഞ്ഞ് ഉണ്ടാകാനുള്ള വാർത്തകൾ പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് വർത്തമാനകാലസംഭവങ്ങൾ സ്വപ്നമായി കണ്ടതാണെന്നും യാദൃച്ഛികമായി പൂർത്തിയായതാണെന്നും പറയാൻ അവസരം നൽകുന്നില്ല. തൗറാത്തിലും വിശുദ്ധ ഖുർആനിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായ പുരോഗതികളെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ പരാമർശമുണ്ടായിരുന്നു. അതേക്കുറിച്ച് ലോകം ഇന്ന് അദ്ഭുതം കൂറുന്നു. മാത്രമല്ല വ്യക്തമായ വാക്കുകളിൽ വിശദമായി പറഞ്ഞിരുന്നു.

മേലിൽ സംഭവിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങളെ പറ്റിയും പരാമർശമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി,

ഒന്ന് : وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ (81:5)

ഒരു കാലം വരാനിരിക്കുന്നു, അന്ന് ഒട്ടകങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന താണ്.

സ്വഹീഹ് മുസ്‌ലിം എന്ന ഹദീസ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ പറയുന്നു:

وَلَتُتْرَكَنَّ الْقِلَاصُ فَلاَ يُسْعَى عَلَيْهَا

അതായത് ഒട്ടകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ഇക്കാലത്ത് റെയിൽവേ ആരംഭിച്ചതോടു കൂടി ഈ പ്രവചനം പൂർത്തിയായി. റെയിൽവേയെ സംബന്ധിച്ച് നബി തിരുമേനി(സ)ന്റെ വാക്കുക ളിൽ കാണപ്പെടുന്ന സൂചനകളിൽ നിന്ന് റെയിൽവേയുടെ ചി ത്രം കൺമുന്നിൽ തെളിയുന്നു. പ്രവാചക വചനങ്ങളിലെ, അത് നീരാവി കൊണ്ട് ചലിക്കുമെന്നും മുന്നിൽ ധൂമപടലമുണ്ടായി രിക്കുമെന്നും യാത്രാവാഹനമെന്ന നിലക്കും ചരക്ക് നീക്കുന്ന നിലക്കും കഴുതയെ പോലെ ആയിരിക്കുമെന്നും അത് ചലിക്കു മ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുമെന്നും മറ്റുമുള്ള കാര്യങ്ങൾ വാഹന മാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

രണ്ട് : وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ (81:11)

അതായത്, ഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ഇന്നത്തെ പ്രസ്സുകൾ മുഖേന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഉണ്ടാ യിട്ടുള്ള വർദ്ധനവ് പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.

മൂന്ന് : وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ (81:8)

മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ പരസ്പര ബന്ധം പുരോഗതി പ്രാപിക്കു ന്നതും കൂടിക്കാഴ്ചക്കുള്ള മാർഗങ്ങൾ എളുപ്പുമുള്ളതാക്കു ന്നതുമാണ്. ഇതിന് വർത്തമാന കാലത്തേക്കാളും നല്ല ഉദാഹ രണം ചിന്തിക്കാൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്.

നാല് : يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۝ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ (79:7-8)

തുടർച്ചയായതും അസാധാരണവുമായ ഭൂകമ്പങ്ങൾ വരുന്ന തും എത്രത്തോളമെന്നാൽ ഭൂമി കമ്പനം കൊള്ളുന്നതുമാണ്.

ഇതും വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്.

അഞ്ച് : وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا

പുനരുത്ഥാനനാളിനുമുമ്പ് നാം നശിപ്പിക്കുകയോ വളരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത ഒരു നാടുമില്ല. (17:59)

ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ പ്ലേഗും ഭൂകമ്പങ്ങളും പ്രളയവും അഗ്നി പർവത സ്ഫോടനവും പരസ്പര യുദ്ധങ്ങളും മുഖേന മനുഷ്യൻ നാശമടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലഘട്ടത്തിൽ മരണത്തിന് നിരവധി കാരണങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഇത്ര മാത്രം കാരണങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന കാലം മുമ്പൊരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

എല്ലാ നൂറ്റാണ്ടിലും ദൈവിക വെളിപാടുകൾ സിദ്ധിക്കുന്ന ആളുകൾ ഇസ്ലാമിൽ ജനിക്കുകയും അവർ അഭൗമികമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന കഴിവുടയവനും തീരുമാനം എടുക്കുന്ന ആസൂത്രകനുമായ ഒരു അസ്തിത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒന്ന് : ഇക്കാലഘട്ടത്തിലെ ദൈവനിയോഗിതന് തികച്ചും നിസ്സഹായവും അറിയപ്പെടാത്തതുമായ കാലത്ത് ദൈവം അറിയിച്ചു:

يَأْتِيْکَ مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ- يَنْصُرُکَ رِجَالٌ نُوْحِیْ اِلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ
وَلَا تُصَعِّرْ لِخَلْقِ اللّٰهِ وَلَا تَسْئَمْ مِنَ النَّاسِ

അതായത് എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ എത്തും. അവരുടെ ആധിക്യം കാരണം വഴികൾ കുണ്ടും കുഴിയുമായി മാറും. നാം ഹൃദയങ്ങളിൽ ബോധനം നൽകുന്ന ആളുകൾ നിന്നെ സഹായിക്കുന്നതാണ്. നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന ജനങ്ങളോട് അപമര്യാദയായി പെരുമാറരുത്. അവരുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ ക്ഷീണിക്കുകയും അരുത്. (ബറാഹീനെ അഹ്മദിയ്യാ, ഭാഗം:3/റൂഹാനി ഖസാഇൻ ഭാഗം :1, പേജ്: 267 അടിക്കുറിപ്പ്)

ഈ വിളംബരം ചെയ്യുന്നത് ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി നാഗരികലോകത്ത് ആർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ ശക്തമായ എതിർപ്പുകളും

തടസ്സങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടും അമേരിക്ക, ആഫ്രിക്ക തുടങ്ങി ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും ജനങ്ങൾ ഇവിടെ സന്നിഹിതരാകുന്നത് ലോകം കാണുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ആധിക്യം എത്രത്തോളമെന്നാൽ എല്ലാവർക്കും ഹസ്തദാനം ചെയ്യുകയും കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുകയും ചെയ്യാൻ സാധാരണ വ്യക്തിക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു കഴിവുറ്റ സംഘം തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട നാട് ഉപേക്ഷിച്ച് ഇവിടെ വസിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു. ഖാദിയാന്റെ നാമം ലോകം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഇതൊരു ചെറിയ കാര്യമാണോ? നിസ്സാരമായ ദൃഷ്ടിയോടെ തള്ളിക്കളയാവുന്ന അടയാളമാണോ?

രണ്ട് : ക്രിസ്തീയരിൽ നിന്ന് അമേരിക്കയിൽ അലക്സാണ്ടർ ഡോയി, പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുകയും തന്റെ മ്ലേച്ഛമായ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

> ഞാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർഥിക്കുകയാണ്, അവൻ ഇസ്ലാമിനെ എത്രയും വേഗം ലോകത്തു നിന്ന് വിപാടനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ, അല്ലയോ ദൈവമേ, നീ അങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്താലും! അല്ലയോ ദൈവമേ, ഇസ്ലാമിനെ നശിപ്പിക്കേണമേ!

ഇതിന്നെതിരിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) മാത്രമായിരുന്നു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. അതായത്,

> പ്രവാചകത്വം വാദിക്കുന്ന മനുഷ്യാ, ഞാനുമായി മുബാഹല (ദൈവ സവിധത്തിൽ സത്യാസത്യ വിവേചനത്തിനുള്ള പ്രാർഥന) ചെയ്യുക. നമ്മുടെ മത്സരം പ്രാർഥന കൊണ്ട് നടത്താം. നമുക്ക് ഇരുവർക്കും ഇപ്രകാരം ദൈവത്തോട് പ്രാർഥിക്കാം; നമ്മിൽ കള്ളവാദിയായ ആൾ ആദ്യം നശിക്കുമാറാകട്ടെ.(ടെലഗ്രാഫ് പത്രം,5/7/1903)

എന്നാൽ അയാൾ അഹങ്കാരത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞു:

> ഞാൻ ഈ കൊതുകുകൾക്കും ഈച്ചകൾക്കും മറുപടി നൽകുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതിയത്? ഞാൻ അവയ്ക്ക് മേൽ കാൽ വെച്ചാൽ അവ ചതഞ്ഞരഞ്ഞ് പോകുന്നതാണ്. (ഡോയിയുടെ വിളംബരം, ഡിസംബർ 1903).

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗ ഊദ്(അ) തന്റെ 1903 ആഗസ്റ്റ് 23 ലെ വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിളംബരം ചെയ്തു;

തീർച്ചയായും അറിയുക, ഡോയി മത്സരത്തിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചോടിയാലും അയാളുടെ സിയോൺ നഗരത്തിൽ എത്രയും വേഗം നാശം ഇറങ്ങുന്നതാണ്. അല്ലയോ അല്ലാഹുവേ, സമ്പൂർണനായ ദൈവമേ, നീ ഈ തീരുമാനം എത്രയും വേഗം നടപ്പിൽ വരുത്തേണമേ!

പ്രിയ അനുവാചകരെ, ഇതിനു ശേഷം എന്തുണ്ടായെന്ന് കേൾക്കുവിൻ! അയാൾ രാജകുമാരനെ പോലെ കഴിയുകയായിരുന്നു, അയാളുടെ പക്കൽ 7 കോടി രൊക്കം തുക ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യയും മകനും അയാളുടെ ശത്രുക്കളായി മാറി, അയാളുടെ പിതാവ്, അയാൾ വ്യഭിചാര സന്തതിയാണെന്ന് വിളംബരപ്പെടുത്തി. അവസാനം അയാൾക്ക് പക്ഷാഘാതം പിടിപെട്ടു. പിന്നെ ദു:ഖപരവശതയാൽ ഭ്രാന്തായി. ഒടുവിൽ അല്ലാഹു താൻ നിയോഗിച്ച തന്റെ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന് അറിയിക്കുകയും അദ്ദേഹം 1907 ഫെബ്രുവരി 20ന് വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു പോലെ, അതായത്

ഞാൻ ഒരു പുതിയ അടയാളം വെളിപ്പെടുത്തും, അതിൽ വിജയവും ലോകത്തിനു മുഴുവനും അടയാളവും ഉണ്ടായിരിക്കും

എന്നതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ 1907 മാർച്ച മാസത്തിൽ നിരാശനും നിരാലംബനുമായി നശിക്കുകയും അങ്ങനെ ദൈവാസ്തിക്യത്തിന് സാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തു.

മൂന്ന് : ഈ രാജ്യത്ത് ആര്യന്മാരുടെ ശക്തിയാണ്. അവരുടെ നേതാവ് ലേഖ്റാം ആയിരുന്നു. കറാമാത്തു സ്വാദിഖീൻ എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ (പ്രസിദ്ധീകരണം : ഹിജ്റ 1311 സഫർ) ഇങ്ങനെ പ്രവചനം ഉണ്ടായിരുന്നു, ലേഖ്റാമിനെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവം, എന്റെ പ്രാർഥന സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ട് എനിക്ക് ഇപ്രകാരം അറിയിപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു:

അയാൾ ആറ്(6) വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻ(സ)നെ തെറി പറയുന്നു എന്നതായിരുന്നു അയാളുടെ അപരാധം. വളരെ മോശം വാക്കുകളിൽ അവഹേളിച്ചിരുന്നു.

1893 ഫെബ്രുവരി 22 ന് അയാളുടെ മരണത്തിന്റെ അവസ്ഥയും പറഞ്ഞിരുന്നു.

عِجْلٌ جَسَدٌ لَّهٗ خُوَارٌ لَّهٗ نَصَبٌ وَّ عَذَابٌ

അതായത്, ലേഖ്റാം, സാമിരി ഉണ്ടാക്കിയ കാളക്കുട്ടിയെ പോലെയാകുന്നു. അത് ജീവനില്ലാത്തതാണ്. അതിന് കേവലം ശബ്ദം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. അതിൽ ആത്മീയതയില്ല. അതുകൊണ്ട് സാമിരിയുടെ കാളക്കുട്ടിക്ക് കിട്ടിയതു പോലെ അതിന് ശിക്ഷ ലഭിക്കുന്നതാണ്. സാമിരിയുടെ കാളക്കുട്ടി തുണ്ടംതുണ്ടമാക്കപ്പെട്ടു എന്നും പിന്നെ കത്തിച്ച് നദിയിൽ ഒഴുക്കിയെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

തുടർന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ), ഒരു ജാഗ്രതാ ദർശനത്തിൽ ഇങ്ങനെ കണ്ടു, 'ഒരു ഭയങ്കര രൂപിയായ വ്യക്തി അയാൾ മനുഷ്യനെ പോലെയല്ല, ക്രൂദ്ധരായ മലക്കുകളിൽ പെട്ട ആളായിരുന്നു ചോദിച്ചു; ലേഖ്റാം എവിടെ?

കറാമാത്തു സ്വാദിഖീൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു ഈരടിയിൽ മരണദിവസവും പറഞ്ഞിരുന്നു.

وَبَشَّرَنِیْ رَبِّیْ وَقَالَ مُبَشِّرًا　سَتَعْرِفُ یَوْمَ الْعِیْدِ وَ الْعِیْدُ اَقْرَبُ

അതായത്, ഈദിന് അടുത്തദിവസം ശനിയാഴ്ച.

മാത്രമല്ല

الا اے دشمن نادان و بے راہ　بترس از تیغ برّانِ محمد

(അല്ലയോ വിവരദോഷിയും വഴിപിഴച്ചവനുമായ ശത്രൂ, മുഹമ്മദ്(സ)ന്റെ മൂർച്ചയേറിയ വാളിനെ ഭയപ്പെട്ടു കൊള്ളുക)

അന്ന് അഞ്ച് വർഷം മുമ്പേ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് വധിക്കപ്പെടുന്ന രീതിയും പറയുകയുണ്ടായി. അവസാനം 1897 മാർച്ച് 6ന് ലേഖ്റാം കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ പ്രവചനം വളരെ കൃത്യമായി പുലർന്ന് കൊണ്ട് ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള സജീവ തെളിവ്

സമ ർപ്പിച്ചുവെന്ന് എല്ലാവരും ഐകണ്ഠ്യേന സമ്മതിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ദൈവികവാണികൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കെ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നത് അങ്ങേയറ്റം ലജ്ജാവഹമായ കാര്യമാകുന്നു.

പത്താമത്തെ തെളിവ്

ഇത് എല്ലാ തർക്കങ്ങൾക്കും പരിഹാരമായി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരിക്കുന്ന തെളിവാകുന്നു. പറയുന്നു;

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

നമ്മുടെ മാർഗത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് നാം നമ്മുടെ മാർഗം കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.(29:70)

ഈ സൂക്തത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചവരെല്ലാം എപ്പോഴും പ്രയോജനം കരസ്ഥമാക്കി കൊണ്ടിരുന്നു.

ദൈവം ഇല്ലെന്ന് പറയുന്നവൻ, അഥവാ ദൈവം ഉണ്ടെങ്കിൽ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ആയതിനാൽ ഈ ചിന്തയുമായി യാഥാർഥ്യം കണ്ടെത്താൻ അയാൾക്കുള്ളിൽ വ്യഗ്രത ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാൾ കരഞ്ഞ് കരഞ്ഞ്, വളരെ ശക്തി ചെലുത്തി ഇപ്രകാരം പ്രാർഥിക്കട്ടെ,

ദൈവമേ, നീ ഉണ്ടെങ്കിൽ, നിന്നെ അംഗീകരിക്കുന്നവർ പറയുന്നതു പോലെ നീ അപരിമേയമായ കഴിവുള്ളവനാണെങ്കിൽ എനിക്ക് മേൽ കരുണ ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്നിലേക്ക് വഴി കാണിച്ചാലും! ഞാൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവനാകാതിരിക്കാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തിലും ദൃഢജ്ഞാനവും വിശ്വാസവും നിറക്കേണമേ!

ഇങ്ങനെ ആരെങ്കിലും സത്യഹൃദയത്തോടെ പ്രാർഥിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയത് നാൽപത് ദിവസമെങ്കിലും ഇതിൽ മുഴുകിയാൽ അയാൾ ഏത് മതത്തിൽ ജനിച്ച വ്യക്തിയാണെങ്കിലും ഏത് രാജ്യത്ത് വസിക്കുന്നവനാണെങ്കിലും സർവലോകാധിനാഥൻ അയാൾക്ക് തീർച്ചയായും സന്മാർഗം നൽകുന്നതാണ്. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് സംശയത്തിന്റെ മാലിന്യം പൂർണമായും അകന്നു പോകുന്ന തരത്തിൽ അല്ലാഹു തന്റെ അസ്തിത്വം

തെളിയിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് അയാൾക്ക് താമസംവിനാ കാണാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള തീരുമാനത്തിൽ യാതൊരു വഞ്ചനക്കും പ്രസക്തിയില്ല. സത്യാന്വേഷികൾക്ക് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ പ്രയാസമുണ്ടോ?

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇനിയും തെളിവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഈ പത്ത് തെളിവുകളിൽ ഞാൻ ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. ആരെങ്കിലും ഈ തെളിവുകളിൽ പര്യാലോചന നടത്തുകയാണെങ്കിൽ മറ്റ് തെളിവുകളും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നതാണ്. *(വല്ലാഹു മുസ്തആൻ, അല്ലാഹുവാണ് സഹായകൻ)*

അവസാനമായി, ഈ ലഘുലേഖ കിട്ടുന്നവരോട് ഒരു അഭ്യർഥന, ഇത് വായിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഇത് പ്രയോജനപ്പെടുമെന്ന് കാണുന്നവർക്ക് കൊടുക്കുക.

(തശ്ഹീദുൽ അദ്ഹാൻ മാസിക, 1913 മാർച്ച് ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലേഖനം) (അവ: അൻവാറുൽ ഉലൂം ഭാഗം:1, പേജ്: 411 431)